

Janne Salminen

18.6.2024

Perustuslakivaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle puolustusyhteistyöstä Suomen tasavallan hallituksen ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksen välillä tehdyn sopimuksen hyväksymiseksi ja voimaansaattamiseksi ja siihen liittyviksi laeiksi (HE 58/2024 vp)

Hallituksen esitys

1. Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi puolustusyhteistyöstä Suomen tasavallan hallituksen ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksen välillä tehdyn sopimuksen. Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Esityksessä ehdotetaan lisäksi tehtäväksi sopimuksesta johtuvat muutokset ampumaselakiin, ulkomaalaislakiin, sotilasajoneuvolakiin, arvonlisäverolakiin, valtion vahingonkorvaustoiminnasta annettuun lakiin, ajokorttilakiin, sähköisen viestinnän palveluista annettuun lakiin, ilmailulakiin, lentoasemaverkosta ja -maksuista annettuun lakiin ja ajoneuvolakiin.
2. Puolustusyhteistyösopimuksella säännellään Yhdysvaltojen sotilaallista läsnäolo Suomesa. Puolustusyhteistyösopimus perustuu Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimuspuolten välillä niiden joukkojen asemasta tehtyyn sopimukseen ja täydentää sitä. Puolustusyhteistyösopimuksessa määrätään Yhdysvaltojen pääsystä Suomen alueelle sekä tiettyjen liitteessä lueteltujen sovittujen tilojen ja alueiden käytöstä. Sopimuksessa sovitaan myös Yhdysvaltojen joukkojen, siviilihenkilöstön, huollettavien ja sopimustoimittajien oikeudellisesta asemasta. Lisäksi sopimuksessa määrätään muun muassa puolustusmateriaalin varastoinnista, Yhdysvaltojen joukkojen turvallisuudesta, rikosoikeudellisesta tuomiovallasta sekä verotuksesta.
3. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti, kun sopimus tulee Suomen osalta voimaan. Esitykseen sisältyvät lait on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti, kun sopimus tulee Suomen osalta voimaan. Sopimus tulee voimaan toiseksi seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä sellaisen nootin päiväyksestä, jolla osapuolet ilmoittavat saattaneensa päätökseen voimaantulon edellyttämät kansalliset menettelynsä. Sopimus on aluksi voimassa kymmenen vuotta. Tämän jälkeen sopimus jatkuu toistaiseksi, mutta kumpikin osapuoli voi irtisanoa sen ilmoittamalla irtisanomisesta vuotta aiemmin.
4. Hallitus on katsonut, että puolustusyhteistyösopimuksen 3 artiklan 1 kohta ja 2 kohta, 4 artiklan 2 kohta, 6 artiklan 2 ja 3 kohta sekä 11 artiklan 1 ja 2 kohta koskevat perustuslakia perustuslain 94.2 §:ssä ja 95.2 §ssä tarkoitettulla tavalla. Tästä syystä hallitus on katsonut, että

sopimus tulisi hyväksyä eduskunnassa perustuslain 94.2 §:n mukaisesti päätöksellä, jota on kannattanut vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä, ja sopimuksen voimaansaattamisen tulisi tapahtua perustuslain 95.2 §:n toisessa virkkeessä tarkoitetussa ns. supistetussa perustuslain säätämisyjärjestyksessä. Hallituksen esitykseen sisältyvien perustuslain tulkintakysymysten vuoksi, hallitus on pitänyt suotavana, että esityksestä pyydetäisiin perustuslakivaliokunnan lausunto.

Arviointia

5. Kokonaisuuteen sisältyy laajahkoja perustuslain tulkintakysymyksiä kansainvälisoikeudellisen sopimuksen hyväksymistä ja voimaansaattamista koskevan oikeuden ydinalueilta. Käsitkseni mukaan hallituksen esityksessä on pääosin käsitelty niitä perusteellisesti ja huolellisesti. Oman näkemykseni mukaan hallituksen esityksen jakso eduskunnan suostumuksen tarpeellisuudesta ja käsittelyjärjestyksestä on asianmukaisesti laadittu. Voin myös yhtyä sopimuksen käsittelyjärjestyksestä sanottuun. Huomaatan tosin, että ulkoministeriö on kuullut minua kahdesti lainvalmistelun yhteydessä.

6. Hallituksen esitys koskee puolustusyhteistyösopimusta Suomen ja Yhdysvaltojen välillä. Se on kahdenvälinen valtiosopimus. Puolustusyhteistyösopimuksen keskeinen sääntelykohde on Yhdysvaltojen toiminta Suomen alueella. Vaikka muodollisesti on kysymys Naton jäsenyydestä erillinen valtiosopimus, sopimus liittyy Nato-SOFAan, ja nyt käsillä olevaa sopimusta on sovellettava yhdessä sen kanssa. Vaikka kysymys on muodollisesti Nato-jäsenyydestä irrallinen valtiosopimus, katson sen olennaisesti liittyvän Suomen Nato-jäsenyyteen.

7. Suomen perustuslain 94 §:n 2 momentin mukaan kansainvälisen velvoitteen tai sen irtisanomisen hyväksymisestä päätetään äänten enemmistöllä. Jos ehdotus velvoitteen hyväksymisestä koskee perustuslakia tai valtakunnan alueen muuttamista taikka Suomen täysivaltaisuuden kannalta merkittävää toimivallan siirtoa Euroopan unionille, kansainväliselle järjestölle tai kansainväliselle toimielimelle, se on kuitenkin hyväksyttävä päätöksellä, jota on kannattanut vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

8. Perustuslain 95 §:n 2 momentin mukaan lakiehdotus kansainvälisen velvoitteen voimaansaattamisesta käsitellään tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä. Jos ehdotus kuitenkin koskee perustuslakia tai valtakunnan alueen muuttamista taikka Suomen täysivaltaisuuden kannalta merkittävää toimivallan siirtoa Euroopan unionille, kansainväliselle järjestölle tai kansainväliselle toimielimelle, eduskunnan on se hyväksyttävä sitä lepäämään jättämättä päätöksellä, jota on kannattanut vähintään kaksi kolmasosaa annetuista äänistä.

9. Kahdenvälisenä puolustusyhteistyösopimuksena tarkasteltava sopimus on Suomen kannalta ensimmäinen laatuaan. Perustuslakivaliokunta on aiemmin tähän samaan kontekstiin liittyen arvioinut Nato-jäsenyyden johdosta Pohjois-Atlantin sopimuksen sekä Pohjois-Atlantin liiton, kansallisten edustajien ja kansainvälisen henkilöstön asemasta tehdyn sopimuksen hyväksymiseksi ja voimaansaattamiseksi (PeVL 80/2022 vp). Lisäksi perustuslakivaliokunta on tuoreeltaan arvioinut Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimuspuolten välillä niiden joukkojen asemasta tehdyn sopimuksen (Nato-SOFA) sekä Pohjois-Atlantin sopimuksen mukaisesti perustettujen kansainvälisten sotilasesikuntien asemasta tehdyn pöytäkirjan hyväksymiseksi ja voimaansaattamiseksi ja niihin liittyviksi laeiksi (PeVL 2/2024 vp).

10. Kuten Nato-SOFAn osalta, myös tämän sopimuksen osalta on esitettävissä perustuslakivaliokunnan aikaisempaan toteamukseen viitaten, että Nato-yhteydestään huolimatta Nato-liittymissopimuksen käsittelyistä ei ole tehtävissä johtopäätöksiä nyt arvioitavan esityksen käsittelyjärjestyksestä. Vielä vähemmän kuin Nato-SOFAn osalta, niin on tehtävissä tämän puolustusyhteistyösopimuksen osalta.

11. Sisällöllisesti nyt arvioitava puolustusyhteistyösopimus on hyvin samantapainen kuin Nato-SOFA, sillä se koski paitsi sitä, mikä on Suomen lähettämien joukkojen asema, myös etenkin sitä tämän puolustusyhteistyösopimuksen kattamaa tilannetta, jossa on kysymys siitä, mikä on tänne tulleen toisen valtion joukkojen asema Suomessa. Siten etenkin siinä yhteydessä esitetyt valtiosääntöoikeudelliset arviot liittyvät oikeusohjeina myös tähän asiaan. PeVL 2/2024 vp. Siinä perustuslakivaliokunta katsoi, että Nato-SOFAssa on kolme seikkaa, jotka koskevat perustuslakia: a) oikeus harjoittaa tuomiovaltaa Suomen alueella, b) kuolemanrangaistuksen tuomitsemisen kieltoa koskeva kysymys ja c) oikeus vartioida alueita. Käsitykseni mukaan käsillä oleva puolustusyhteistyösopimus ei laajenna ilman täysivaltaisuuden huomioon ottavia mekanismeja näitä jo Nato-SOFAn perustuslain kannalta pulmallisia sisältöjä, vaan tukeutuu niiden osalta juuri jo arvioituun Nato-SOFaan. *Puolustusyhteistyösopimuksen eroaa Nato SOFasta siinä, että nyt käsillä olevan sopimuksen perusteella Yhdysvaltojen joukoilla on oikeus tulla Suomen alueelle viime kädessä myös ilman eri pyyntöä tai sopimusta verrattuna siihen, että Nato SOFAn piirissä joukkojen maahantulosta päätetään tai sovitaan. Lisäksi tämän sopimuksen perusteella Yhdysvalloilla on oikeus käyttää oikeus käyttää erikseen sovittuja Suomen tiloja ja alueita, joille voidaan myös sijoittaa varustelua.* Yleisenä havaintona nyt arvioitavana olevasta sopimuksesta voidaan mielestäni todeta, että sen sopimusmääräykset ovat varsin avoimia ja väljiä kirjoitustavaltaan, mikä on myös otettava huomioon käsittelyjärjestystä arvioitaessa.

12. Perustuslakivaliokunta on aiemmin korostanut, että vaikka sen käsiteltävänä ei ole ennen viimeaikaisia arviointikohtia ollut Suomen sotilaalliseen liittoutumiseen liittyviä asioita valtiosäännön tulkinta ja sen perusteet on tällaisessakin tilanteessa ”kiinnitettävä voimassa olevaan oikeuteen ja olemassa oleviin oikeudellisiin käytäntöihin” (PeVL 80/2022 vp ja PeVL 2/2024 vp).

13. Nyt arvioitavalla puolustusyhteistyösopimuksella ei siirretä toimivaltaa kansainväliselle järjestölle tai toimielimelle. Siten arvioitavaksi tulee, koskeeko sopimus perustuslakia perustuslain 94.2 §:ssä ja perustuslain 95.2 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Tässä arvioinnissa on kysymys siitä, onko kansainvälinen velvoite ristiriidassa perustuslain kanssa (ks. esim. PeVL 2/2024 vp). Perustuslakiuudistuksen jälkeen mikä tahansa perustuslakivaikutus tai yksittäinen perustuslaillinen ongelma ei enää ole merkinnyt sellaista ristiriitaa perustuslain kanssa, että se olisi edellyttänyt määränemistöpäätöksentekoa. Vaikka tässä ei tule sovellettavaksi vuonna 2011 perustuslain 94 ja 95 §:ään lisätyt säännökset täysivaltaisuuden kannalta merkittävästä toimivallan siirrosta ja on arvioinnissa se, miten sopimusvelvoitteet suhtautuvat perustuslain säännöksiin täysivaltaisuudesta, minusta perustuslakia ei voi tulkita vuoden 2011 muutosten jälkeen ottamatta huomioon sitä, kuinka kyseiset muutokset ovat edelleen muokanneet täysivaltaisuusajattelua (vrt. PeVL 2/2024 vp.) Jo aikaisemmassa käytännössä on kuitenkin katsottu, että sopimusvelvoite on koskenut perustuslakia esimerkiksi silloin, kun sopimusvelvoite on muodostanut *selvän ristiriidan* perustuslain täysivaltaisuussäännöksen kanssa (PeVL 45/2000 vp). Siten pikemminkin on niin, että myös muutoin kyseisiä perustuslain säännöksiä tulkittaessa tulisi katsoa perustuslain tarkoittaman täysivaltaisuuden liudentuneen edelleen.

Ottaen huomioon perustuslain vuotta 2011 edeltäneen tulkintakehityksen ja vuoden 2011 nimenomaiset muutokset, on paradoksaalista, että eräissä viime aikaisissa tulkintatilanteissa kansainvälisten velvoitteiden (ja peräti EU:n oikeuteen palautuvien velvoitteiden) on arvioitu olevan sellaisessa ristiriidassa perustuslain tarkoittaman täysivaltaisuuden kanssa, että se on edellyttänyt ns. supistetun perustuslainsäätämisyjärjestyksen käyttöä, vaikka perustuslaki on nimenomaisesti varustettu nyt mahdollisimman laajaan ja myös varsin syvällekäyvään kansainväliseen yhteistyöhön.

14. Perustuslain 1 §:ssä tarkoitetun Suomen täysivaltaisuuden keskeisenä ulottuvuutena on siten mahdollisuus päättää omaa suvereniteettiaan käyttäen Suomen suhteista muihin valtioihin ja kansainvälisiin järjestöihin. Siten perustuslain tarkoittama täysivaltaisuus ei estä Suomen kansainvälistä puolustusyhteistyötä muiden maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa (PeVL 80/2022 vp). Sen ei myöskään pitäisi tarkoittaa sitä, että tällainen osallistuminen kansainväliseen yhteistyöhön lähtökohtaisesti tarkoittaisi sitä, että kansainvälinen velvoite, kun se koskee täysivaltaisuutta, koskisi myös perustuslakia siinä merkityksessä kuin perustuslain 94.2 §:ssä ja 95.2 §:ssä tarkoitetaan.

15. Tässä asiassa sopimuksen arviointi palautuu oikeudellisesti juuri siihen sisältöön, mikä tulkinnassa annetaan perustuslain 1.1 §:ssä säädettyyn Suomen täysivaltaisuuteen ja perustuslain 1.3 §:n kansainväliseen yhteistyöhön osallistumiseen. Sanotun valossa käsillä oleva puolustusyhteistyösopimus sinänsä ei voi olla perustuslaissa tarkoitetun täysivaltaisuuden kannalta ongelmallinen. Puolustusyhteistyösopimuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaan kaikessa sopimuksen mukaisessa toiminnassa, myös varastoitaessa tietynlaisia aseita Suomen alueelle, kunnioitetaan kaikilta osin Suomen suvereniteettia, lainsäädäntöä ja kansainvälisoikeudellisia velvoitteita. Sopimus on myös irtisanottavissa. Toisaalta sen voimassaoloaika on pitkä, ja vaikutukset pitkäaikaisia.

16. Perustuslain 1.3 §:n mukaan Suomi osallistuu kansainväliseen yhteistyöhön rauhan ja ihmisoikeuksien turvaamiseksi sekä yhteiskunnan kehittämiseksi. Perustuslain esitöiden valossa tarkasteltuna (HE 1/1998 vp, s. 73), voitaneen ottaa huomioon esimerkiksi Yhdysvaltojen tekemät lukuisat vastaavat sopimukset, että tällainen sitoutuminen puolustusyhteistyöhön on verraten tavanomaista nykyaikaisessa kansainvälisessä yhteistoiminnassa. Tavanomaiset yhteistoiminnan tavat eivät vaikuta lähtökohtaisesti erityisen huomattavalla tavalla myöskään valtion täysivaltaisuuteen. Sopimuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaan Yhdysvaltojen toiminta Suomessa tapahtuu Suomen suostumuksella, jonka Suomi antaa sopimuksella. Sopimuksen johdannon mukaan sopimuksella on tarkoitus edistää kansainvälistä rauhaa ja vakautta. Saman johdannon mukaan kysymys on valmiudesta vastustaa aseellisia hyökkäyksiä sekä estää ja torjua hyökkääjien toimia ja puolustautua niitä vastaan ottaen huomioon erityisesti Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan ja Nato-sopimuksen sekä kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisen tarkoitusperät. Näistä syistä arvioin sopimuksen tarkoituksen perustuslain 1.3 §:n kannalta hyväksyttäväksi. Puolustusyhteistyösopimuksessa ei myöskään mielestäni ole sellaisia sisältöjä, jotka vaarantaisivat valtiosäännön kansanvaltaisia perusteita perustuslain 94.3 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

17. Kuten hallituksen esityksestä käy ilmi, käsillä olevaan sopimukseen sisältyy useita lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Käsitykseni mukaan hallituksen käsitykseen lainsäädännön alaan kuuluvista määräyksistä ja eduskunnan suostumuksen tarpeellisuudesta sekä sen kattavuudesta voidaan hallituksen esityksestä ilmenevistä syistä yhtyä. Käsitykseni mukaan esitetyt perustelut vastaavat nykyistä perustuslakivaliokunnan käytäntöä. Yhdyn myös

valtioneuvoston esittämään tulkintaan siitä, että suostumus kattaisi myös sopimuksen liitteen. Eduskunnan suostumus on tarpeen.

18. Puolustusyhteistyösopimuksen tarkoittama maahantulo-oikeus ei perustu ennakkolliseen lupaan. Tämä poikkeaa Nato-SOFasta. Koska puolustusyhteistyösopimuksen puitteissa tapahtuvassa toiminnassa Yhdysvaltojen joukkojen maahantulo ei välttämättä aina perustu Suomen tapauskohtaiseen suostumukseen, arviointitilanne on toisenlainen kuin Nato-SOFAn yhteydessä Suomen ulkoisen suvereniteetin osalta. Sopimuksen yleinen kokonaisuus korostaa tästä huolimatta yhteistyön ja neuvottelun merkitystä ja Suomen suvereniteettia myös tässä tilanteessa. Sopimuksen 11 artiklan 1 kohdan mukainen maahantulo-oikeus nojaa näkemysten kuulemiseen ja huomioonottamiseen ja 2 kohdan mukaisin yhteensovittamis- ja ilmoittamismenettelyyn. Ulkomaisen joukon mahdollisuus näin tulla maahan ja liikkua maassa on nykyisessäkin kansainvälisessä ympäristössä poikkeuksellista, eikä esimerkiksi Nato-jäsenvaltioiden kesken ole tällaista oikeutta Nato-sopimusjärjestelyjen osalta automaattisesti. Arvioin siten, kuten hallituksen esityksessä on tehty, että kysymys on valtion täysivaltaisuuteen merkittävästi vaikuttava sopimusmääräyskokonaisuus.

19. Pidän jossain määrin tulkinnanvaraisena sitä, että sopimuksen 3 artiklan 1 kohta ja 2 kohta sekä 4 artiklan 2 kohta, jotka siis tarkoittavat Yhdysvalloille annettavaa laajaa ja pitkäaikaista pääsy- ja käyttöoikeutta sovittuihin tiloihin ja sovituille alueille sekä myös laajoihin yksinomaisten käytön alueita, merkitsisi määräysten laajuudesta ja avoimuudesta huolimatta sellaisenaan merkittävää merkittävästi toimivaltaa Suomen alueella. Määräykset ovat antavat vieraalle valtiolle laajoja oikeuksia alueilla ja tiloissa, mutta ne ovat kuitenkin ennakoita määriteltyjä. Voinee ajatella, että silloin kun tarkoitetaan tehdä nimenomainen yksityiskohtainen puolustusyhteistyösopimus, juuri tällaiset määräykset olisivat verraten tavanomaisia ja perustavat tiettyä stabiliteettia suhteessa.

20. Siltä osin kuin hallituksen esityksessä on lisäksi katsottu, että sopimuksen 6 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan mukaiset toimivaltuudet alueellisesti avoimina ovat myös ns. supistetun perustuslainsäätämisyjärjestyksen aiheina, minulla ei ole tähän arvioon lisättävää. Sopimusartiklojen perusteella Yhdysvaltain joukkojen toimivallan laajuus ja käytön alueellinen raja on epäselvä, samoin sen kohde. Henkilöllisesti oikeus kohdistuu myös muihin kuin Yhdysvaltain joukkoihin. Toimivaltaa sovittujen tilojen ja alueiden ulkopuolella ”niiden välittömässä läheisyydessä” on tulkinnanvarainen. Artiklan 3 kohdan mukainen toimivalta ei edellytä mitään alueellista yhteyttä ennalta sovittuihin tiloihin ja alueisiin. Tällöin kysymys voisi käsittääkseni olla esimerkiksi toimivaltuudesta, joka liittyy täällä sovittujen alueiden ulkopuolella liikkuvaan Yhdysvaltain joukkoon. Toimivallan käyttöä on rajattu poikkeuksellisten olosuhteiden vaatimuksella ja käytön perustumisella sopimuksen tarkoittamiin yhteisesti hyväksyttyihin turvallisuussuunnitelmiin. Vaikka toimivaltaa on näin rajattu, se jää kuitenkin sopimusmääräyksessä poikkeuksellisen avoimeksi ja vähintäänkin merkitsee aikaisempiin vastaavantyyppisiin järjestelyihin nähden selvästi pidemmälle menevää toimivaltaa.

21. Sen sijaan perustuslakivaliokunnan tuoreen Nato-SOFA yhteydessä tuomiovallan osalta tekemän arvioinnin (PeVL 2/2024 vp) kannalta pidän tulkinnanvaraisena sitä, etteivätkö rikosoikeudellisen tuomiovallan ja ylipäättään tuomiovallan osalta sopimuksen määräykset (12 artikla), koska ne sisältävät laajennuksia suhteessa Nato-SOFAn yhteydessä sovittuun Yhdysvaltojen osalta niin tarkoittaisi merkittävää Suomen toimivallan rajausta, koskisi Suomen täysivaltaisuuteen merkittävästi. Tuomiovaltaa koskevat määräykset sopimuksessa ovat vastaavasti arvioituna laajoja ja varsin avoimia. Toisaalta niissä on Suomen täysivaltaisuutta tur-

vaavia järjestelyjä kuten hallituksen esityksessä tuodaan esiin. Suomella on sopimuksen perusteella mahdollisuus peruuttaa luopuminen toimivallastaan erityisen tärkeässä yksittäistapauksessa. Sopimuksen 12 artiklan 2 kohdan mukaan Suomi voi tehdä päätöksen luopumisen peruuttamisesta silloin, kun Suomi katsoo, että asialla on erityistä merkitystä Suomen kannalta. Systeeminen ratkaisu tämän perusteella on, että peruuttaminen on kuitenkin poikkeuksellista pääsääntöön nähden. Hallituksen esityksessä asetetaan huomattavaa painoarvoa tälle mahdollisuudelle suhteessa tuomiovallan kokonaisuuteen. Koska sopimuksen systemaattinen lähestymistapa kuitenkin on tältä osin tuomiovallasta luopuminen ja sopimusmääräys on varsin avoin ja laaja, perustuslakivaliokunnan tuoreessa lausunnossaan PeVL 2/2024 vp esittämään arvioon tukeutuen voisi olla perusteita katsoa, että yksinomaan se muodollinen seikka, että peruuttamista koskeva päätöksenteko on Suomen harkinnassa, kun se kuitenkin sopimuksen kannalta on poikkeus, myös yhteistyösopimuksen tuomiovaltaa koskevan 12 artiklan koskevan Suomen perustuslaissa tarkoitettua täysivaltaisuutta merkittäväällä ja siten myös käsittelyjärjestykseen vaikuttavalla tavalla.

22. Tämän lisäksi huomio 1. lakiehdotuksen johtolauseesta. Lakiehdotuksessa (1), joka koskee puolustusyhteistyöstä Suomen tasavallan hallituksen ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksen välillä tehdystä sopimuksesta annettavaa lakia, säädöksen johtolauseessa tulisi osoittaa supistetun lainsäätämisyjärjestyksen käyttäminen. (” Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty perustuslain 95 §:n 2 momentissa määrätyllä tavalla, säädetään:).